

Fødevarekontrollen har ansvaret for at sikre, at tingene bliver bragt i orden, og man kan ikke med en massiv offentliggørelsespraksis som den, man brugte i Levnedsmiddelkontrollen i København, overlade det til forbrugerne at gøre kontrolarbejdet. Kontrolarbejdets ansvar er kontrollens og ikke forbrugernes.

For det tredje vejer den enkeltes retssikkerhed tungt. Det er blevet kritiseret, at offentliggørelsesresultater ofte kommer meget sent, nogle gange måneder efter, at kontrollen har været der. Men alle muligheder for at påklage en afgørelse skal være udtømt, før man offentliggør. Det skylder man den virksomhed, der sidder på anklagebænken. Og jeg er glad for, at der i den sidste vedtagelse i Tinget er givet tilsagn om at se på, om man kan speede den almindelige sagsbehandling op. Det er vi alle interesserede i.

For det fjerde bør kontrolresultater som udgangspunkt kun offentliggøres én gang. Der er ingen grund til, at en virksomhed eller en landmand skal hænges ud to gange for den samme forseelse. Det er derfor rigtigt at se på, hvorledes man sammenfatter resultaterne, sådan som vedtagelsen lægger op til, og det er en af de ting, vi forventer at der bliver set på under evalueringen.

Et af kritikpunkterne har været, at forbrugerne ikke kunne bruge offentliggørelse af primærproducenterne til noget, og derfor burde landmænd f.eks. ikke offentliggøres. Det kan der være forståelse for, men det gælder jo også andre end landmænd, at man ikke kan bruge resultatet til noget som helst. F.eks. når man offentliggør månedgamle resultater fra restauranter, eller hvad ved jeg, hvor sagen er bragt i orden, så er der jo ingen forbrugerinformation i det.

Det er også klart, at man undertiden kan bruge og have en klart præventiv effekt ved at true med en gæbestok, men det skal være i særtilfælde, for det er normalt kontrollen, der har ansvaret for, at når man påpeger ting, der er forkerte, så bliver de rettet omgående.

Med hensyn til det med landmænds problemer med medicin har vi den opfattelse, at de skal behandles nøjagtig ligesom alle andre. Hvis de retter sig ind efter tingene, så er der jo ingen grund til at offentliggøre, men hvis de i gentagne tilfælde overtræder lovgivningen, ligesom andre gør, så skal de selvfølgelig også hænges ud.

Retssikkerheden og den lige behandling af alle producenter af fødevarer er derfor for os meget væsentlig, og vi er tilfredse med, at vi nu får en evaluering. Dét er jeg helt sikker på, at man også vil se på den procedure, vi har haft med hensyn til den automatiske offentliggørelse af landmændene. Vi ser frem til, at vi får en fornuftig løsning på det problem, sådan at de, der overtræder fødevarelovgivningen, bliver behandlet ens og også, når det er nødvendigt, bliver offentliggjort efter samme retningslinjer.

Vi kan derfor ikke støtte de to forslag. Vi venter på evalueringen.

Christian H. Hansen (DF):

Lad mig tage forslagene i rækkefølge. Lad mig først sige til Enhedslistens lovforslag, L 265, at vi fra Dansk Folkepartis side sagtens kan følge intentionerne, der ligger i lovforslaget, nemlig at det er meget vigtigt, at forbrugerne får det frie valg. Men vi har i Dansk Folkeparti også samtidig bakket op bag fødevareloven, som Enhedslisten så med det her lovforslag forsøger at få ændret.

Jeg er lidt skeptisk, og jeg har også tidligere her i Folketinget givet udtryk for, at når det drejer sig om offentliggørelse af kontrolresultater vedrørende detailhandelen og restauranter, skal det være meget grove gentagelsestilfælde, der her kommer på tale, og ikke små forseelser, og dem synes jeg måske nok der i Enhedslistens lovforslag bliver åbnet noget op for.

Om beslutningsforslaget fra SF, B 137, må jeg sige, at det forslags intentioner kan vi også følge. Vi har længe følt, at det er urimeligt – og det er noget af det, der er lagt op til som det positive i forslaget – at mælkeproducenterne bliver hængt ud på Internettet, for landmanden modtager for det første en bøde, og derefter bliver han trukket i betalingen for mælkeleverancen af mejeriet, og så kommer efterfølgende offentliggørelsen på Internettet.

Problemet med det er jo, at det jo ikke giver forbrugeren nogen relevante oplysninger, som han kan bruge til noget som helst. Dels har der været eksempler på, at offentliggørelsen faktisk er kommet helt op til 1 år efter, at det er blevet fundet ude hos landmanden, og dels kan forbrugeren jo heller ikke fravælge den mælk i køledisken. Derfor er det efter Dansk Folkepartis opfattelse yderst relevant at få ændret denne procedure. Men vi kan så også forstå, at ministeren lægger op til en revurdering af det, som det også er blevet vedtaget her i Folketinget.